

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg er nødt til at svare klart nej på det meget generelt stillede spørgsmål, som hr. Tandrup Jensen kom med i sidste omgang. For øvrigt er det heller ikke en sag, som jeg ville turde drøfte overhovedet uden at have haft den allersnævreste kontakt med udenrigsministeriet.

Jeg tror i øvrigt ikke, at det er en absolut nødvendighed for at nå det mål, som hr. Tandrup Jensen peger på i denne forbindelse. Jeg var meget ked af, at det kun blev antydnet, at der skulle være nogen, der hindrede det opklaringsarbejde, som kriminalpolitiet udfører på dette område. Jeg kender ikke nogen, der gør det.

Tandrup Jensen (FP):

Det er for mig dybt beskæmmende, at vi stadig må konstatere stofmisbrug i vore fængsler, og at der ydermere i rapporterne står, at tilvænning kan forekomme blandt indsatte. Jeg er overbevist om, at justitsministeren bliver nødsaget til at indføre betydeligt skærpede foranstaltninger, hvilket i øvrigt bliver praktiseret enkelte steder. Jeg har specielt kendskab til en 21-årig, som jævnlig er indsat, og hvis moder på besøg altid bliver visiteret. Derfor må jeg spørge, om ministeren vil tage samtlige forhold i øjesyn og ud fra dette skærpe reglerne overalt, hvor vi møder stofforhandlere, også i fængslerne.

Justitsministeren (Orla Møller):

Jeg tror, jeg kan besvare det sidste spørgsmål ved at sige, at både inden for fængselsvæsenet og inden for politiet bestræber vi os på at nå de bedst mulige resultater.

Tastesen (S):

Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om han ikke opfatter problemet på den måde, at det ikke kun drejer sig om, at udbuddet af stoffer skal gøres mindre gennem den indsats, politiet kan gøre, men at det er lige så væsentligt, at efterspørgslen efter stoffer bliver mindre, og at det derfor er et spørgsmål, om en eventuel udvikling med heroin, der kommer til Danmark, ikke også skal ses i det perspektiv, at man må gøre efterspørgslen mindre dels gennem det præventive oplysningsarbejde om farligheden af

disse ting for de unge, det drejer sig om, dels gennem en meget hurtig og effektiv behandlingsindsats over for de unge, som i givet fald bliver fristet af disse tilbud.

Justitsministeren (Orla Møller):

Det er klart, at der er to forhold at tage i betragtning, når vi skal se på dette meget alvorlige spørgsmål. Det ene er mulighederne for at komme af sted med at sælge og sælge med fortjeneste. Det andet er overhovedet at have en købergruppe, der vil aftage, og det er klart, at for den sidstes vedkommende er der en lang række humane og sociale aspekter i sagen, som nødvendigvis må være inde i billedet konstant. Der er ikke spor tvivl om, at et samfund, der har vanskeligheder på det sociale område, er et lettere bytte for dem, der vil sælge de stærke stoffer.

I øvrigt synes jeg, jeg vil føje til, at efter mit besøg rundt omkring ved mange politimesterembeder er det mit indtryk, at der heldigvis for de hårde stoffers vedkommende er tale om en stagnation, måske forårsaget af, at der har været arbejdet bevidst på begge de linjer, jeg lige har talt om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Dohrmann (FP) til justitsministeren:

„Vil ministeren omgående drage omsorg for, at de vietnamesiske børn får udrejsetiladelse til et andet land, f. eks. USA?“
(Spm. nr. 409).

Skriftlig begrundelse.

De uværdige og umenneskelige forhold omkring Vietnam børnenes ophold i Danmark må nu bringes til ophør. Efter spørgrens mening har de danske myndigheder desværre ikke evnet at give børnene den ro og tryghed, de absolut trænger til. Efter hele hændelsesforløbet at dømme kan ingen vel forvente, at børnene nogen sinde vil komme til at betragte Danmark som et land, der er værd at leve i, hvorfor alle er bedst tjent med, at de nu som ønsket får lov til at rejse.

Dohrmann (FP):

Der er vist ingen, der kan være uenige med mig i, at som det hele har udviklet sig, vil Vietnam børnene aldrig kunne komme til